

برای اولین بار

فهرستی از اختلاسگران، زورگویان و چپاولگران

بخش نخست

تحقیق و پژوهش از استاد (صبح)

نگرانم! برای روزهای که می آیند تا با شما پای حساب و محاسبه بنشینند و مجازات تان کنند .

نگرانم! برای پیشمانی شما، زمانی که هیچ سودی ندارد .

نگرانم! برای عذاب وجدان که شمارا هر لحظه به دار می کشد و می کُشد.

نگرانم! برای انتقام سخت و وحشتناک، مردمی که شما همه چیزش را به بیغما برده اید تا عیش و نوش خود و

خانواده تان را مهیا نمایند.

نگرانی بیشترم ازین است! که فردا به پیشگاه رب العالمین و آنجای که شیر را از موی جدا میکند، چه می خواهید

بگوید...؟؟؟

اختلاسگران، زورگویان و چپاولگران بزرگ

دل من خسته شد از بی قراری

چمن ها زرد گشت از بی بهاری

صدایی زنگ چور خاموش نگردید

خدایا تا بکی چشم انتظاری

بجای مقدمه

افغانستان، کشوری که هر ساله در رده بندی فساد در جهان، در رتبه اول و یا دوم قرار می گیرد. افغان ها طی دوازده ماه گذشته دو میلیارد دالر رشوت پرداخته اند. دستگاه قضایی، فاسدترین بخش دولتی به شمار می رود که در رشوت ستانی، مقام اول را نسبت به دیگر رگان های دولتی دارد و بیس از آن اداره پولیس در رده دوم جای گرفته است.

افغانستان در کتگوری فاسد ترین کشور های جهان قرار گرفت و در صدر جدول قرار دارد. یکی از این موارد اختلاس را سرمفتش « سیگار » جان سوپکو افشا نمود که از جمله ۲۰ طیاره باربری ساخت ایتالیا که به قیمت مجمعی ۴۸۶ میلیون دالرخرداری شده بود و با تبلیغات کر کننده در خدمت اردوی ملی افغانستان قرار داشت ۱۶ بال آن توسط نظامیان امریکایی پرزه وبه قیمت ۳۲ هزار دالر فروخته شده است. این طیاره ها قبل از آنکه پروازکنند زمینگیر شده بودند.

چند اختلاس را بصورت مختصر مرور مینمایم و در ادامه این پژوهش با تفصیل خواهیم گفت:

قضیه اختلاس یک میلیارد و پنجمصد و بیست افغانی از قرارداد سی نو قلم البسه در معینیت محافظت عامه وزارت داخله

قضیه اختلاس یک صد و سی دومیلیون افغانی از قرار داد البسه در وزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس سه صد پنجاه دومیلیون افغانی از قرار داد سه صد پنجاه دو قلم دوا در معینیت محافظت عامه وزارت داخله

قضیه اختلاس بیست هفت میلیون دالر از قرار داد دو قلم بوت و البسه در وزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس بیست هشت میلیون افغانی از قرار داد کیک وکلچه ماموران پولیس در وزارت داخله

قضیه اختلاس ششصد و بیست هفت میلیون افغانی از قرار داد شصت سه قلم ظروف وزارت داخله

قضیه اختلاس چهارصد و دو میلیون افغانی از چندین قراردادهای وزارت داخله

زورگیری پنهانی ۲۵ میلیون دالری یونس قانونی در وزارت معارف،

رشوت ۳۰ میلیون دالری ابراهیم عادل وزیر سابق معادن،

خریداری بلدنگ های چندین میلیون دالری توسط وزارت خارجه در نیویارک و دوبی،

چپاول ده هزار جریب زمین دولتی توسط خانواده کرزی در قندهار،

سرقت هفتاد میلیون دالری توسط اسماعیل خان،

غارت تجهیزات و ادویه به ارزش ۱۵۳ میلیون دالر و ۲۰ میلیون دالر پول نقد در شفاخانه سردار محمد داوود که در آن بسم الله خان و جنرال احمد ضیا یفتلی مظنون درجه یک اند،

چورکان زمین های دشت چمتله، چونغر، قرغه و غیره توسط سیاف، ملاعزت، ممتاز و غیره همباندی هایش،

دزدی حدود نیم میلیون دالرتوسط صدیق چکری از وزارت حج و اوقاف،

اختلاس هشتصد میلیون دالری عمر زاخیلوال در گمرک های جلال آباد و حیرتان،

دریافت بوجی های دالرازا ایران توسط عمر داوودزی،

اختلاس بیست میلیون دالری امین فرهنگ در وزارت اقتصاد،

دزدی صد میلیون دالری نادر آتش از شرکت هوایی آریانا،

فساد قدیر فطرت در ارتباط به قضیه کابل بانک و موارد دیگر،
فساد چندین میلیون دالری و دیگر نابکاری های ظاهر اغبر در کمیته ملی المپیک،
زمین دزدی و چپاولگری های عظامحمد در بلخ،
دزدی زلمی حقانی از سفارت افغانستان در پاریس،
قرارداد سه میلیارد دالری برای استخراج ۱۶۰ میلیون بیرل نفت خام از سه حوزه دریای آمو برای ۲۵ سال آینده است که
به کمپنی «وطن» که بوسیله پسران کاکای کرزی (راتب پوپل و راشد) گردانندگی می شود مدتی قبل سروصدا های زیادی
را به دنبال داشت.

آمار تکان دهنده و تأمل برانگیز فساد گسترده اداری، اختلاس های کلان، کشتار غیر نظامیان، افزایش بی سابقه
خشونت علیه زنان، انتلاف های مقطعی، عملکردهای مصلحتی، کارکردهای غیر انسانی، آوارگی جوانان در کمپ
های غربی، گسترش فقر و فحشا، خودکامگی مسوولین دولتی و از همه مهمتر دخالت های کشورهای منطقه در تعیین
و تبیین سیاست و امنیت، معنای واژه استقلال را زیر سوال برده است.

فساد در رده های پایین تر دولت از والیان ولایات تا شاروالی ها، محاکم، پولیس، اردو، امنیت ملی، گمرک ها، سفارت ها،
ریاست های مستقل، پارلمان و سنا و آنچنان همه گیر است که ۹۹٪ مردم را که ضربه اصلی این وضعیت اسفبار را
می خورند به آسمان بلند کرده است چون در هیچ اداره دولتی ممکن نیست بدون پرداخت رشوه یا داشتن واسطه بتوان کاری
را از پیش برد. بنابر گزارش شفافیت جهانی در سال ۲۰۱۰، از هر هفت افغان یکی مجبور به پرداخت رشوت بوده که
مقدار اوسط آن سه برابر معاش یک افغان عادی بوده است.

روزی نیست که بوی فساد و دزدی های میلیون دالری بالاترین مقامات دولت کرزی، اعضای پارلمان و دیگر نهادهای دولتی
به مطبوعات درزن کند، اما در برابر تمامی این خیانت های ملی کرزی سکوت نموده بود تا حال یک تن از مقامات هم به
جرم فساد محاکمه نشدند چون تمام شان غرق دزدی و پرکردن جیب های شان اند و هر یکی نزد دیگری شرمنده و به قول
معروف (دهن پر آب اند) اداراتی هم که زیر نام مبارزه با فساد یکی پی دیگری ساخته می شوند، خود منشای فساد بوده
و جز مصارف هنگفت از بودجه ملت هیچ دستاوردی ندارند. مطبوعات داخلی و غربی بارها نمونه های گچی کننده فساد را
افشا نموده اند اما آب از آب تکان نخورده و عاملان آن هنوز هم از یک پست مهم به پست دیگری می لولند.

که میتواند بگوید اداراتی مبارزه با فساد و اداره مستقل اصلاحات و اداری و خدمات ملکی، چه کاری را انجام داده اند؟؟؟
چند نمونه از چپاولگری :

دزدی ۲۵ میلیون دالری یونس قانونی در وزارت معارف،
رشوت ۳۰ میلیون دالری ابراهیم عادل وزیر سابق معادن،

خریداری بلدنگ های چندین میلیون دالری توسط وزارت خارجه در نیویارک و دوی،
چپاول ده هزار جریب زمین دولتی توسط خانواده کرزی در قندهار،
سرقت هفتاد میلیون دالری توسط اسماعیل خان،
غارت تجهیزات و ادویه به ارزش میلیون ها دالرو ۲۰ میلیون دالر پول نقد در شفاخانه سردار محمد داوود که در آن بسم الله
وزیر دفاع و جنرال احمد ضیا یفتلی مظنون درجه یک اند،
چور زمین های دشت چمتله، چونغر، قرغه و غیره توسط سیاف، ملاعزت، ممتاز و غیره،
زدی حدود نیم میلیون دالرتوسط صدیق چکری از وزارت حج و اوقاف،
اختلاس هشتصد میلیون دالری عمر زاخیلوال در گمرک های جلال آباد و حیرتان،
دریافت بوجی های دالر از ایران توسط عمر داوودی،
اختلاس بیست میلیون دالری امین فرهنگ در وزارت اقتصاد،
زدی صدمیلیون دالری نادر آتش از شرکت هوایی آریانا،
گرفتن رشوتهای کلان توسط فاروق وردگ، حنیف اتمر و عمر زاخیلوال از کابل بانک،
فساد قدیر فطرت در ارتباط به قضیه کابل بانک و موارد دیگر،
فساد چندین میلیون دالری و فسادهای متعددی ظاهر اغیر در کمیته ملی المپیک،
چپاولگری های فراوان عظامحمد نور در بلخ،
زدی زلمی حقانی از سفارت افغانستان در پاریس ...

۲۱ تن از مقامات بلند پایه دولتی به اخذ رشوت و فساد اداری متهم اند ، دران نامه های ۱۱ وزیر اسبق و فعلی، ۶ والی فعلی
و اسبق و چندین رییس عمومی، مشاور وزیر و مسولین دولتی شامل است که، از موقف دولتی سوء استفاده نموده و مبالغ
هنگفت راحیف و میل نموده اند. درین لست چندین وزیر و والی اسبق حکومت کرزی، وزیران فعلی و تعداد از مشاورو
وزیران و رییسان عمومی شامل اند که گمان می رود تعداد شان در کابینه بعدی هم عضویت داشته باشند.
درین لست رنگین داد فرسپنتا، حنیف اتمر، محمد صدیق چکری، جلیل شمس، سرمشاور رییس جمهور نعمت الله شهرانی
شامل اند. همچنان در لست اسمای وزرای سابق حکومت کرزی، حمیدالله قادری و وزیر ترانسپورت، اکبر اکبر وزیر مهاجرین،
رامین وزیر زراعت، عنایت الله قاسمی وزیر ترانسپورت، فرهنگ وزیر تجارت، خانم مسعوده جلال وزیر زنان
بر علاوه وزیران یادشده، نامه های شیرمحمد اعتباری، بسم الله بسمل نیز شامل است.
همچنان در لست والیان، والی ولایت بلخ عظامحمد نور، والی غزنی عثمانی، والی کاپیسا، والی بدخشان باز محمد احمدی و
والی اسبق خوست پتان یاد شده اند که از موقف دولتی خود سوء استفاده و اختلاس نموده اند.

و همچنان در میان افراد رده بالای حکومتی، نام محمد صدیق چکری، سرپرست پیشین وزارت حج و اوقاف، حمید الله قادری
و عنایت الله قاسمی وزرای سابق ترانسپورت و هوانوردی، محمد امین فرهنگ، وزیر سابق تجارت و صنایع، نادر آتش رییس
داریانا افغان هوایی شرکت، عبدالاحد صاحبی شاروال سابق کابل، وهاب الدین سادات و فقیر بهرام معینان سابق شاروالی
کابل، اشراق حسینی، معین سابق وزارت معارف، عطا الرحمن سلیم، معین سابق وزارت حج و اوقاف، اکبر بارکزی، معین

سابق وزارت آب و برق، محمد ولی رسولی، معین سابق وزارت فواید عامه و احمد ضیا صالحی، مسئول مالی شورای امنیت ملی وجود دارند .

این همه پولها چه شد؟

با تزویر و ریا با بد قولی و عهد شکنی با فتنه گری و دروغ نمی توان ادعای انسانیت داشت.

سؤال اینجاست که آیا کمک های جامعه جهانی در افغانستان به گونه درست ان به مصرف رسیده است یا خیر؟ بیشتر کمک های جامعه جهانی در افغانستان حیف و میل شده اند و بیگونه ای که انتظار آن می رفت این کمکها در بازسازی افغانستان مؤثر نبوده اند. نبود ظرفیت در نهادهای دولتی، فساد اداری، عدم هماهنگی میان دولت افغانستان و کشورهای کمک کننده در عملی شدن پروژه ها و چندین دست شدن قراردادها از علت های عمده ای هستند که سبب شده است بخش زیادی از کمک های جامعه جهانی در افغانستان حیف و میل شوند. شماری از کارشناسان اقتصاد و مسؤلان اتاق تجارت و صنایع بر این باورند که بیشتر کمک های جامعه جهانی از طریق اینجوها در بخش های زیربناها، ساختمان سازی، جاده سازی و دیگر پروژه ها در افغانستان مصرف شده اند.

به باور آگاهان هشتاد درصد کمکها بر زندگی و اقتصاد مردم عادی اثری نداشته است و نهادهای کمک کننده بیشتر پروژه ها و بویژه پروژه های بزرگ را با شرکتهای خارجی قرارداد کرده اند که در نتیجه چندین دست شدن قراردادها تنها سی تا پنجاه درصد پول در این پروژه ها مصرف شده اند و از پنجاه تا هفتاد درصد پول بدون این که به افغانستان بیایند به دست خارجی ها می رسند. اکنون با استفاده از کمک های جامعه جهانی بیش از چهار هزار کیلومتر جاده در افغانستان قیرریزی شده است و بیش از سی پنج درصد مردم از انرژی برق بهره مند شده اند، اما انتظار می رفت بیشتر از این پروژه ها در افغانستان عملی شوند.

کشور های که بیشترین پول را به افغانستان کمک کرده اند به ترتیب زیر است:

کشور	تعهد	پرداخت
آمریکا	44.356 میلیارد دالر	38.118 میلیارد دالر
جاپان	3.152 میلیارد	3.152 میلیارد
اتحادیه اروپا	2.883 میلیارد	2.594 میلیارد
بانک انکشاف آسیایی	2.269 میلیارد	1.005 میلیارد
انگلستان	2.222 میلیارد	2.222 میلیارد
بانک جهانی	2.137 میلیارد	1.700 میلیارد
آلمان	2.130 میلیارد	762 میلیون
هند	1.516 میلیارد	759 میلیون
کانادا	1.256 میلیارد	1.256 میلیارد
هالند	1.015 میلیارد	1.015 میلیارد

کرزی و خانواده سالاری

می نویسم که شب تار سحر می گردد
قانون و عدالت به کشور بر می گردد.

حمایت از متهمان فساد اداری از جانب حکومت معضلی است که تا کاخ ریاست جمهوری نیز ریشه دوانیده است. عده ای از متهمان به اختلاس و فساد اداری به طور مستقیم از جانب شخص کرزی و برخی مقامات دیگر مورد حمایت قرار گرفته، و دوسیه های آنان مسدود و یا متروک گذاشته می شد.

حکومت زمانی می تواند در امر مبارزه با فساد موفق شود که عزم سیاسی قوی داشته، اصلاحات و مبارزه را از خود ارگ و حکومت شروع کرده و قضیه های افراد حکومتی که در خارنوالی است را در قدم نخست رسیدگی کند. و همچنان در صورت نیاز محکمه های بین المللی را نیز برای رسیدگی به دوسیه هایی که حکومت قادر به رسیدگی به آنها نیست، تشکیل نماید.

محمود کرزی از روابط و زد و بند خود به عنوان برادر رییس جمهور استفاده می کند و به ثروت های باد آورده می رسد، احمد ولی کرزی برادر دیگر این خانواده، پادشاهی هرویین را بدست می گیرد و به مدد تلاش های وی و همکاری او، افغانستان در رده ی بزرگترین تولید کننده ی مواد مخدر می شود.

قیوم کرزی ماموریت می یابد تا به همراه وکیل احمد متوکل وزیر امور خارجه آدمکشان کشان طالب و سفیرشان ملا ضعیف، برادر عزیزشان ملا عمر را با دستگاه حامد کرزی آشتی دهد و حامد کرزی رسماً می گوید برادر عزیز ملا عمر و آرزو می کند "طالبان" سربازان وی باشند.

جمیل کرزی یکی دیگر از اعضای این خانواده به واسطه ی نفوذ و رابطه ی فامیلی با کرزی نماینده پارلمان می شود، در جلسات پارلمان هیچوقت حضور ندارد و حتا وقتی در ماه اکتبر سال دوهزار و هشت در حالی که مست سوار بر موتور خود بود و حادثه ای ترافیکی را در جاده ی عمومی سیلو در شهر کابل بوجود می آورد و پنج تن کشته و یک تن زخمی می شوند، به هیچ عنوان بازخواست نشده و تحت پیگرد و محاکمه قرار نمی گیرد.

در همه ی این موارد این رییس جمهور است که پشتیبان برادران خود می شود. او یا هر یک از سخنگویانش وقتی مورد سوال خبرنگاران قرار می گیرند، هر گونه حمایت خود را از این برادران کرزی رد می کند.

به مدد ریاست جمهوری حامد کرزی جنایتکاران، ناقضان حقوق بشر، قاچاقچیان مواد مخدر، دزدان و چپاولگران، افغانستان را محل امنی برای خود یافته اند و بیشتر آنان بر کرسی های مختلف دولت در اطراف حامد کرزی، در ارگ ریاست جمهوری، کابینه، ولایت، پارلمان و قوه ی قضایه تکیه زده اند.

روزنامه دیلی تلگراف برادران حامد کرزی را متهم کرده که بعد از روی کار آمدن حامد کرزی در قدرت میلیون ها دالر را از راه غیر مشروع بدست آورده اند که از آن جمله سالانه سه تا چهار میلیارد دالر آن نصیب قاچاقچیان مواد مخدر می شود. روزنامه دیلی تلگراف چاپ انگلیس نوشته است، دست داشتن محمود کرزی و احمد ولی کرزی ؛ برادران حامد کرزی در قاچاق مواد مخدر باعث شدت گرفتن ناآرامی ها در افغانستان شده است.

این گونه اعمال جامعه جهانی را نسبت به افغانستان بدبین ساخته است. برادران کرزی با امکانات دولتی کرزی سالانه دست کم چهار میلیارد دالر را نصیب قاچاقچیان مواد مخدر در افغانستان ساخته که این امر برادران کرزی را به یکی از امپراطوری های اقتصادی بدل نموده است. در همین حال تحلیلگران بر این باورند که گسترش روز افزون قاچاق مواد مخدر در افغانستان و تشدید حملات هراس افکنی در افغانستان که تجهیزاتشان را از طریق فروش مواد مخدر تمویل می کنند ؛ بیانگر این است که شمار زیادی از مقامات دولتی و نزدیکان آنان در این قاچاق دست دارند.

همچنان پایگاه اینترنتی لاس آنجلس تایمز در تحلیلی به قلم الکساندرا زاویس نوشت : مبارزه با فساد در افغانستان کار راحتی نیست و روابط فامیلی و تجارت مواد مخدر اعتماد مردم را از بین برده است. یک تاجر افغان گفت مردم به دولت کرزی اعتماد ندارند و خرید و فروش مواد مخدر مانند یک بیماری شده است و انگار در کابل همه به این کار مشغولند.

افغانها نام ساختمانهای بزرگ، شیک و پرزرق و برق که از سال ۲۰۰۱ در خارج از کابل در منطقه ای ثروتمند ساخته شده اند کاخهای تریاک گذاشته اند. قیمت هریک از این ساختمانها بیش از صدها هزار دالر است که تعداد زیادی از آنها متعلق به مقامهای دولتی است که حقوق ماهانه آنها چند صد دالر نیست. در میان ساکنان بی رمق پایتخت نمادهایی از فساد در جای جای جامعه دیده می شود از پولیس ترافیک که موترها را متوقف می کند تا مقامات دولتی و بستگان آنها که

درگیر تجارت تریاک هستند. برای اوپاما و دیگر رهبران غربی مشکل است که اعزام نیروهای بیشتر و مبارزه برای دولتی که فاسد است توجیه کنند. در زمانی که کرزی با ادعای تقلب گسترده در انتخابات ریاست جمهوری برنده نماینده سازمان ملل اعلام کرد رئیس جمهور افغانستان بدون اصلاحات حمایت دولتهای غربی که هم اکنون بیش از یکصد هزار سرباز در افغانستان دارند میلیاردها دالر کمک خارجی را از دست خواهد داد.

کرزی به وجود فساد در افغانستان اعتراف کرده و قول داده است از هیچ تلاشی برای از بین بردن آن فروگذار نکند. براساس تحقیقی در سال ۲۰۰۸ هر خانواده حدود یکصد دالرسالانه رشوت می دهد آنها در کشوری که بیش از نیمی از افراد با درآمد روزانه کمتر از یک دالر زندگی خود را می گذرانند. کمترین حقوق دولتی ماهانه چیزی کمتر از صد دالر در ماه است و هر چیزی هم قیمت خودش را دارد مانند مجوز کار، حمایت پولیس و حتی آزادی از زندان. حتی متعلمین و محصلین برای نمره گرفتن به معلمهای خود رشوه می دهند. فساد در میان اعضای خانواده های مقامات ارشد دولتی نیز وجود دارد. برادر کرزی احمد ولی کرزی در تجارت مواد مخدر دست دارد اگرچه وی این اتهام را رد کرده است. گفته می شود مردی که در مرکز تصرف زمینها در یکی از ولایات قرار دارد، برادر رئیس جمهور، احمد ولی کرزی است که رئیس شورای ولایتی قندهار نیز می باشد. وی همچنین متهم به استفاده از نفوذش برای کمک به قاچاقچیان مواد مخدر می باشد، یک ادعایی که وی تکذیب کرده است.

تاد گرینتری، یک مشاور وزارت امور خارجه در قندهار می گوید که قسمتی از این زمینها با امضای احمد ولی کرزی یا عناصر تحت کنترل وی انتقال شده است. احمد ولی کرزی برای تصرف زمینها به خاطراتباطات سیاسیش، توانمند بوده است. تا حدی که شما می خواهید مشروعیت وی را زیر سوال قرار دهید، وی بعنوان منتصب رئیس جمهور عمل کرده است، بعنوان نماینده سیاسی رئیس جمهور در جنوب. در یک مورد، شورای ولایتی یک زمین را که متعلق به وزارت دفاع بود، تصرف کرد، این زمین به قسمت مسکونی اجتماعی توسعه داده شد. یک قوماندان ارشد ناتو گفت، وی قصد دارد تا حاکمیت روزانه برادر اندر حامد کرزی رییس جمهور را که در ارتباط به تجارت مواد مخدر متهم است، محدود سازد. احمد ولی کرزی که ریاست شورای ولایتی قندهار را به عهده دارد، از قدرت قابل ملاحظه در قندهار برخوردار است، ولایتی که مرکز عمده "طالبان" پنداشته می شود.

طی چند سال گذشته ما موج تازه ای از فساد را در قراردادهای معادن شاهدیم. این گنج زیرزمینی که تحت اداره یک دولت ملی می توانست به بازسازی و خوشبختی کشور منجر گردد. قرارداد سه میلیارد دالری برای استخراج ۱۶۰ میلیون بیرل نفت خام از سه حوزه دریای آمو برای ۲۵ سال آینده که به کمپنی «وطن» که بوسیله پسران کاکای کرزی (راتب پوپل و راشد) گردانندگی می شود مدتی قبل سر و صدا های زیادی را به دنبال داشت. راتب پوپل که در گذشته از دیپلماتهای طالبان در سفارت اسلام آباد بود هنوز هم با طالبان رابطه دارد و در بدل انتقال امن مواد لوژستیک امریکا و ناتو به طالبان باج می پردازد. او قبلا به جرم قاچاق مواد مخدر سه سال را در امریکا در بند گذشتانده است، اما با واسطه شخص کرزی قرارداد پول آوریالا را همراه با یک کمپنی چینی به چنگ آورد. نهاد های امریکایی و غربی نیز در گسترده فرهنگ فساد و غارتگری در کشور ما نقش مهم دارند. بخش مهمی از کمک های جهانی توسط خود خارجی ها حیف و میل شده و به شیوه های گوناگون از آن به جیب میزنند.

چندی قبل سکرتر جنرال پیمان ناتو گفت: فساد و بی کفایتی دولت افغانستان به همان اندازه وجود شورشیان، در بی ثباتی مزمن این کشور نقش دارد. وی در مقاله ای در روزنامه آمریکایی واشنگتن پست، نوشته است که جامعه بین المللی برای این که بخواهد دولت افغانستان از عهده اداره کشور برآید، هم از لحاظ جانی و هم مالی، به حد کافی به این کشور خدمت کرده است. وی می نویسد که مقامات افغانستان باید انتخاب های سیاسی مشکلی نکنند و اضافه می کند که افغان ها دولتی می خواهند که شایستگی وفاداری و اعتماد آنان را داشته باشد. همچنان جان کری در گفتگوی با رییس جمهور داشت، میگوید: که چنانچه وی بخواهد حمایت مردم امریکا را در شرایطی که بیشتر نیروهای امریکایی در جنگ کشته می شوند از دست ندهد، باید اقدامات خود را در مقابله با فساد جدی بگیرد. دو دیدار جان کری، رئیس کمیسیون روابط خارجی سنای امریکا با حامد کرزی در حالی صورت گرفت که قانون گذاران امریکایی به شدت درباره این موضوع تردید دارند که آیا تلاش های نظامی می تواند بدون هیچ کمپین مهمی علیه رشوت و اختلاس که سبب سلب اعتماد مردم به دولت کرزی شده، موفق شود یا خیر.

جان کری در جمع خبرنگاران تصریح کرد: گمان می کنم که طی روزهای آتی واکنش دولت افغانستان به تلاش های ضد فساد، آزمایشی کلیدی در سنجش توانایی این کشور در جلب اعتماد مردم و نیز ایجاد دولتی که مالیات دهندگان امریکایی حاضر شوند از آن حمایت کنند و از همه مهمتر حفظ سرمایه کشورما که همان جان زنان و مردان جوان امریکایی است، باشد. اگرما از مساله ای که می دانیم در حال وقوع است، اطلاع داشته باشیم و دولت افغانستان نسبت به آن واکنشی نداشته باشد، در آن صورت برای ما بسیار دشوار خواهد بود که در چشم خانواده های امریکایی نگاه کنیم و بگوییم آنها برای مساله ی کشته شده اند که ارزش نداشت. سفر دیوید کرزی چند روز پس از آن انجام شد که ضیا صالحی، یکی از مشاوران دولت به خاطر اعمال فشار به مقامات کشور در تسهیل یک دوسیه فساد دستگیر شد.

مقامات امریکایی از دستگیری صالحی به عنوان دوسیه ای یاد کردند که میزان تمایل کرزی برای مبارزه با فساد به بوته آزمایش گذاشته شد و منتظر هستند تا ببینند آیا رئیس جمهور بر روی تحقیقات فساد که از سوی نیروهای خاص جرم های عمده و واحد تحقیقات مسایل حساس که از سوی مقامات اجرای قانون امریکا و انگلستان تربیت شده اند، اعمال محدودیت می کند یا خیر. جان کری اظهار داشت که وی معتقد است کرزی می داند که مردم امریکا از نوسال جنگ که جان بیش از هزار و دویست زن و مرد امریکایی را گرفته است، خسته شده اند.

اکثر کارشناسان داخلی و خارجی معتقدند یکی از موانع عمده فراروی امنیت و توسعه کشور، موجودیت اشخاص خاص در کابینه دولت، نورچشمی های رییس جمهور (گروپ ویا باند خاص مقام اول کشور)، قوم، زبان و منطقه پرستی، بیکاره های همه کاره و جامع والکمالات کشور (فاروق وردگ) گسترش فساد اداری و مالی در ادارات دولتی و همچنین نهادهای خارجی می باشد. در این خصوص صاحب نظران معتقدند عوامل متعددی در به وجود آمدن فساد اداری و گسترش آن نقش دارند از جمله معاش اندک کارمندان، عدم دلبستگی آن ها به اهداف اداره، عدم اطمینان کارمندان از آینده کاری و خویشخوری های اداری، عدم توجه به شایسته سالاری، فقدان شفافیت و پاسخ گویی در ادارات، عدم ثبات سیاسی و حضور گسترده انجوها و مؤسسات خارجی. به هر حال باید گفت فساد اداری و مالی در کشوری مثل سرزمین ما پیامدهای بسیار منفی بر اوضاع اقتصادی و سیاسی گذاشته است.

این کهنه کاران و دلالان سیاسی از هر راه و طریقی برای کسب قدرت دریغ نمیکنند، از جانب دیگر این غاصبان قدرت به نامهای افغان، افغانستانی، برتری خواهی، امتیاز زبانی و ملیتی و حاکمیت بی چون چرای خویش، بر ضد یکدیگر بی دریغانه و سخاوتمندانه تبلیغات دارند و اما موقعی که مسئله قدرت، چوکی و پول در میان باشد از یک آستین سر بیرون میکنند و موقعیکه به این پدیده خانمانسوز دست یافتند باز همان دیگ است و همان کاسه و همان آش. این دلالان تبهکار به هیچ قانون، معیار، عهد و پیمان، قسم و قرآن پابند نبوده و تازمانیکه این دشمنان قسم خورده ملت ستم دیده در معادلات سیاسی و نظامی وطن خود را مطرح نمایند، مردم و کشور روز خوش و خواب راحتی را نخواهند دید.

اگر در پشت پرده سیاسی کشور زد و بندهای پنهان وجود ندارد، پس چگونه فاروق وردگ مگسی هر شیرینی، قاپچی باشی هر محفل، بالانشین هر بزم و رزم و یار هر شارتی و پارتی است، رحیم وردگ از روز تولد در پیشانی اش وزارت دفاع حک گردیده و قلمزن تقدیر او را با چوکی و پول و ناف ویرا با ادارات استخباراتی کشورهای دور و نزدیک گره زده است. وزیر ی که طی نزدیک به یک دهه حنا وزارت دفاع نتوانسته است، مالک یک دویال طیاره جنگی و شکاری، راکت و دفاع هوا، سلاح تهاجمی، اردوی نیرومند، سرحدی، کماندو و زمینی باشد که بتواند مستقلانه عمل نمایند.

در جدید ترین اخبار خواندیم که لوای هوای شیندند افتتاح گردید و این جزو نام که غرب کشور را تحت پوشش امنیتی هوای خویش قرار میدهد صرف دویال هلیکوپتر دارد. (چه خبری بحال و چه وزیر فعال)

اسدالله خالد که رییس جمهور حاضر است بخاطر تقریری در پیست وزارت هر سخنی زشتی را قبول و هر انتقادی را بی جواب بگذار د و به قول معروف یک گوش رادرو دیگری را دیوار ساز دوپنبه ی تروتازهی را بگوش گذاشته بخواب عمیق برود و به هیچ آواز و صدای ملت جواب ندهد. این است دموکراسی و حاکمیت رسانه ی و دولت مردم سالاری. (آفرین جناب رییس جمهور)، زمانیکه انتقادات از حد گذشت، فقط و فقط یک گریه جانانه و زنانه، گره باز کن همه ملامتی ها میشود. جبار ثابت لوی خرنوال سابق که در سالهای میان ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۸ اعلام جهاد علیه فساد کرد، گفت خیلی زود متوجه شد که برخی اعضای مقامات بالا فراتر از قانون قرار دارند که شامل اعضای پارلمان، والیان و وزرای کابینه دولت می شوند. وی خواست در این باره افشاگری کند ولی نتوانست. او طبق قانون اساسی نامه هایی به پارلمان نوشت و خواستار صدور اجازه تحقیق درباره بیست و دو تن از اعضای مجلس شد. از اختلاس گرفته تا قتل، ولی نامه های مکرر وی در دستور کار مجلس قرار نگرفت. ثابت پیش از آنکه در سال ۲۰۰۸ برکنار شود بیش از سیصد تن از مقامات ولایتی را متهم به فساد کرد برخی از آنها محکوم شدند ولی هیچ یک تا بحال به زندان نیافتادند.

اوباما و دیگر رهبران دنیا از رییس جمهور خواسته اند قول خود را برای مبارزه با فساد جامه عمل بپوشانند. کرزی گفته است مسئولیت مبارزه با فساد بر دوش کشور های کمک کننده هم هست آن هم به دلیل مدیریت ضعیف در خرج کردن کمکها در طرحهای توسعه ای و این چیزی است که مقامهای سازمان ملل نیز نسبت به آن نگرانند. برخی آگاهان بر این باورند تا وقتی که کرزی با نورچشمی های گروهش، با وزیران کابینه، اعضای منغت جوی پارلمان و جنگ سالاران ارتباط نزدیک دارد نمی تواند با فساد مبارزه کند.

همچنان همه ساله از کشور به خارج، عمده تا به دویی، بصورت غیر قانونی سه میلیارد دالر پول نقد انتقال داده میشود. تلویزیون طلوع اعلامیه نماینده گی دیپلوماتیک امریکا در کابل انتونی وینگ را در سیمینار سه روز در پایتخت کشور، که به این موضوع وقف شده بود، نقل نموده، که در آن موصوف گفته بود، که تنها در هجده روز اخیر از طریق

میدان بین المللی هوایی کابل به دویی یکصدونود میلیون دالر نرده بیرون برده شده است. سیمینار به تحقق آغاز پروگرام جامع مبارزه با فساد در عمل وقف شده بود، که راجع به ان رئیس جمهور بتاریخ نوزده نوامبر در مراسم تحلیف اعلان نموده بود. قرار معلومات وزارت مالیه، در انتقال غیر قانونی پول از طریق میدان هوایی بین المللی کابل و نقاط دیگر سرحدی هم شرکت های داخلی و هم خارجی دخیل می باشند. انتقال غیر قانونی اسعار زیان جدی را به عواید اسعاری دولت میرساند. وزارت مالیه اشاره میکند، که ارگانهای امنیتی به فعالیت غیر قانونی چنین شرکت ها مساعدت میکنند. ولی قرار معلومات پولیس سرحدی و گمرک میدان هوایی کابل، بیشتر از همه در مساله انتقال غیر قانونی پول به خارج بانک های کشور دست دارند، که اجازه رسمی خروج اسعار نرده هنگفت را به خارج از طریق سرحد صادر میکنند، و همچنان بانک مرکزی، که به این بانک ها جواز میدهد. مبلغ خروج اسعار نرده از کشور به امارات متحده عربی معادل کمک است، که بانک جهانی از فوند خاص بازسازی اقتصاد وطن به حساب حق العضویت های کشورهای کمک کننده میکند.

اختلاس سالانه يك ونیم میلیارد دالر

روزنامهء واشنگتن پست در شماره اخیر خود مطلبی دارد تحت عنوان، نقش امریکا در فساد اداری افغانستان که در بخش آن می نویسد- وقتی که درمورد فساد اداری در افغانستان صحبت می شود، امریکا باید به آینهء خود نگاه کند که چه درس هایی را در جنگ افغانستان آموخته است . رییس جمهور کرزی در صحبت با تلویزیون سی. بی. اس . امریکا به تاریخ سی سپتامبر گفت، فساد اداری در افغانستان به شکل بی سابقه دامن پهن کرده است.

به گفته کرزی فساد اداری سال های نوزده هشتاد یعنی دوره موجودیت شوروی به اندازه پنج فیصد امروز هم نبود، زیرا اتحاد شوروی قرار دادها را به خویشاوندان، برادران و دوستان افراد با نفوذ نمی داد . امریکا این کار را انجام داد و هنوز هم انجام می دهد، اما ملامتی بدوش حکومت افغانستان گذاشته می شود. واقعیت همین است که امریکا در قراردادهای خود و مصارف ملیاردها دالر در افغانستان سهل انگاری کرده است، مخصوصاً در قرار دادهای نظامی . به نوشته روزنامه انتونی کوردسمن متخصص امنیت ملی در اداره رییس جمهور سابق امریکا رونالد ریگن گزارشی را در این رابطه نوشته است تحت عنوان امریکا چگونه افغانستان را به فساد آلوده ساخت . کوردسمن که مدت زیاد را در افغانستان سپری نموده است می نویسد: شاید یکی از بهترین راه های مبارزه با فساد در افغانستان این باشد که امریکا راه های مصرف خود را در افغانستان تغییر دهد . ملیاردها دالر امریکا و کشورهای جهان به افراد مقتدر که شرکت های خصوصی را تاسیس کرده بودند، داده شد و هیچ حساب دهی صورت نگرفت . به گفته کوردسمن این افراد با فساد آلوده بودند، و این پول ها بعضاً حتی به دست مخالفین هم رسیده است.

حامد کرزی میگوید، مسئله شرکت های امنیتی مسئله ای تازه نیست و از چهار سال قبل نگرانی های خود را درمورد این شرکت ها با جامعه جهانی درمیان گذاشتیم . وی اذعان کرد که با وضوح تمام به امریکا، ناتو و کشورهای اروپایی اعلام

کردم که شرکت‌های امنیتی عامل ایجاد ناامنی، نقض حقوق بشر، انفجارات و مسدود شدن راه‌ها در افغانستان شده‌اند و می‌شوند. درحالی‌که ادعا دارید پولیس و اردوی ملی را تقویت می‌کنید چرا حقوق پولیس ملی افزایش نمی‌یابد و چرا در این راستا با دولت افغانستان همکاری نمی‌کنید. پولیس و ارتش ملی حقوق ناچیزی دریافت می‌کنند درحالی‌که شرکت‌های امنیتی خصوصی که به‌طور مستقیم از منابع خارجی تغذیه می‌شوند چند برابر به افغانی‌هایی که استخدام کرده‌اند حقوق می‌دهند. با روند موجود امنیت، زندگی و آبروی مردم افغانستان در اختیار تخلفات این شرکت‌ها قرار دارد. این جامعه جهانی است که نتوانسته است در مقابل تهدیدات طالبان ایستادگی کند. حقیقت این است که پای یک و نیم میلیارد دلار معامله در میان است که به نام شرکت‌های امنیتی خصوصی منافع این پول از کانال‌های دولتی آمریکا شروع می‌شود و فقط ضررهای آن نصیب افغانستان می‌شود. یک و نیم میلیارد دلار در آمریکا و بین شرکت‌هایی مانند بلک و اترتقسیم می‌شود و آنها این پول را برای آدم‌کشی به افغانستان ارسال می‌کنند. این پول در افغانستان باعث ناامنی، تخریب خانه‌ها، کشتن کودکان افغان، رشد تروریسم و ما درحقیقت نمی‌دانیم که چه بخشی از انفجارات افغانستان را طالبان انجام می‌دهند و چه بخشی را این شرکت‌ها. کرزی برملاسازی حقیقت شرکت‌های امنیتی را یک اصل منفعت ملی افغانستان دانست و اظهار داشت، مردم از چندین جهت کشته می‌شوند و ما بر آن هستیم تا مانع این حملات شویم.

سفارت ایالات متحده آمریکا در کابل اعلام کرده که پولیس در همکاری با ماموران آمریکایی یک کارمند قرار دادی اداره انکشاف بین المللی ایالات متحده را به اتهام اختلاس بازداشت کرده‌اند.

یک آمریکایی به اتهام سرقت بیش از نیم میلیون دلار آمریکایی از صندوق وجهی انکشاف زراعت که از سوی اداره انکشاف بین المللی ایالات متحده آمریکا (USAID) تمویل می‌شود بازداشت شده است.

دستگاه قضایی

امنیت مجموعه شاخصه‌هایی دارد، مانند امنیت روانی و صحتی، امنیت کاری، امنیت معیشتی، امنیت بیان، امنیت قضایی. ولی بزرگترین شاخص امنیت، امنیت قضایی است، احساس امنیت قضایی ستمدیدگان آخرین ضریب امنیت واقعی کشور است. هرگاه مظلومی اطمینان داشت اگر شکایت کند، شکایت او مورد دادخواهی و انصاف قرار می‌گیرد، حق مظلوم از ظالم گرفته می‌شود.

فساد و رشوت در محاکم قضایی کشور از جمله مباحثی است که آحاد مردم کشور نسبت به آن ابراز نگرانی می‌کنند. این در حالیست که، دو مقام ارشد سازمان ملل متحد چندی قبل، از شیوه بازداشت‌ها در افغانستان ابراز نگرانی کردند و سیستم قضایی کشور را به فساد و رشوه‌ستانی متهم کردند. فساد، عدم آگاهی و سوء استفاده از قانون از مشکلاتی است که به باور مقامات سازمان ملل متحد منجر به محکومیت افراد بی‌گناه در افغانستان می‌شود.

شود. کریستینا اوگزر رئیس مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل (UNODC) در افغانستان گفته بود که، در بسیاری موارد افراد پولدار مورد پیگرد قانونی قرار نمی گیرند و در عوض کسانی که فقیرند و توانایی پرداخت رشوه را ندارند، زمانی بیشتر از دوره تعیین شده از سوی دستگاه قضایی را در زندان ها سپری می کنند.

گسترش پدیده فساد در کشور عامل اصلی رشد فزاینده خشونت در افغانستان است زیرا یک پیوند ناگسستنی و تنگاتنگ میان فساد و جنگ و خشونت در کشور وجود دارد که تا هنگامیکه این پیوند گسسته نشود ثبات و امنیت در کشور نیز دست نیافتنی خواهد بود. این درحالیست که فساد نهاد های عدلی و قضایی کشور را نیز دربرگرفته است. کمیسیون مستقل حقوق بشر می گوید اعمال نفوذ مقامات دولتی و متنفذین محلی در نهادهای عدلی و قضایی، استقلالیت محاکم و بی طرفی قضات را نقض کرده است. به موجب یافته های کمیسیون مستقل حقوق بشر، در حال حاضر در چهل و هفت ولسوالی از چهارده ولایت کشور محاکم غیر فعال می باشد.

به باور نهادهای مدافع حقوق بشر، ناامنی ها و نبود حاکمیت قانون در شماری از ولایات زمینه مداخله مقامات دولتی و افراد زورمند را در فیصله های محاکم نیز فراهم ساخته است. دست کم چهل و هفت ولسوالی در چهارده ولایت عملاً محاکم ندارند. در شماری از ولسوالی های ولایات هلمند، قندهار، نیمروز، دایکندی، غور، غزنی، فراه، بادغیس، سرپل، فاریاب، خوست، پکتیا، قندوز و زابل دروازه های محاکم به روی مردم مسدود می باشد .

استقلالیت محاکم و غیر جانبدار بودن قضات در شماری از ولایات متأثر از ناامنی ها، اعمال نفوذ مقامات محلی دولتی و فساد اداری می باشد. درکنار فساد اداری، ضعف حاکمیت قانون و اعمال نفوذ زورمندان در روند رسیدگی دعاوی، عدم آگاهی کافی قضات از حقوق قانونی زنان نیز سبب شده است تا اصل تساوی شهروندان در برابر قانون از سوی محاکم رعایت نگردد. عدم رسیدگی به دوسیه های جزایی و حقوقی مردم در محاکم ابراز نگرانی می کند. تعداد قابل ملاحظه ای از دوسیه ها در موعد معیین رسیدگی نشده و شماری از متهمین یا محکومین ماه ها و سال ها بدون فیصله نهایی محاکم در حبس به سر می برند.

به نوشته کریستین ساینس مانیاتور «در اطراف قندهار، مرکز مهم و حیاتی طالبان و نقطه‌ی که کلید پیروزی یا شکست در جنگ خوانده می شود، تعداد رو به افزایش از شهروندان در حال فاصله گرفتن از نظام جدید عدلی و قضایی فاسد و بیمار افغانستان و رو آوردن به سیستم قدیمی حل و فصل دعاوی توسط طالبان اند. برخی به دلیل آنکه خود از چریک های طالبان اند و بسیاری دیگر به دلیل خدمات رسانی سریع و دادرسی های منصفانه و بدون دریافت رشوت طالبان که دادگاه های رسمی افغانستان فاقد آن است به طالبان مراجعه می کنند. مشکل اینجا است که بخشی از ملاحی سنتی محل برای چندین قرن دعوای و نزاعها میان دهقانان و تاجران کوچک محل را حل و فصل کرده اند. اما این ثابت می کند که حکومت تا کنون در اجرای عدالت و حاکمیت قانون موفق نبوده است. آنچه که به اعتقاد حامیان آمریکا تعیین کننده موفقیت استراتژی این کشور در افغانستان است.»

واقعیت انکارناپذیر این است که در افغانستان فساد در اوج خود قرار دارد و یک رابطه ارگانیک میان فساد و خشونت در افغانستان نیز وجود دارد. در خصوص عوامل رشد فساد در کشور گمانه زنی های مختلفی وجود دارد برخی فقر شدید،

برخی مواد مخدر و مافیای قاچاق آنها از عوامل اصلی رشد فساد در کشور می‌دانند. برخی دیگر هم دستگاه‌های دولتی را مسئول اصلی میدانند.

نمی‌توان منکر آن شد که فساد در نحوه مصرف کمک‌های بین‌المللی در افغانستان وجود داشته است اما فساد گسترده در نهاد حکومتی و دولتی باعث می‌شود که هم مخالفان در ادارات دولتی نفوذ نموده و هم مردم از دولت روگردان شده و به مخالفان مسلح روی بیاورند. بنا براین برای مهار ناامنی‌ها و خشونت‌ها در کشور بایسته است مبارزه جدی و بی‌پس‌گیر با فساد سرلوحه کار دولت و نظام کنونی قرار داشته باشد. در غیر این صورت نمی‌توان امیدوار بود سلسله انفجارها و حملات مرگبار مخالفان بر نهادها و دوایر مهم دولتی و امنیتی پایان یابد و طبیعی است که افزایش خشونت‌ها باعث روگردان شدن بیشتر مردم از حکومت خواهد شد.

گزارش‌ها از ولایت‌ها حاکی است که باشندگان برخی روستاها به دلیل وجود فساد گسترده در ادارات قضایی، برای حل قضایای حقوقی خود به شیوه‌های سنتی روی می‌آورند و حتی در مواردی به طالبان مراجعه می‌کنند. مسوولین دادگاه عالی می‌گویند، عدم دسترسی قاضیان به معاش کافی، خانه و تامین نبودن امنیت کارمندان ادارات قضایی عوامل تداوم فساد در ادارات قضایی افغانستان است. براساس حکم قانون اساسی، قوه قضاییه به عنوان رکن مستقل فعالیت می‌کند اما مقام‌های این اداره می‌گویند مداخله مقام‌های حکومت و نمایندگان پارلمان، عدالت در محاکم افغانستان را زیر سوال برده است. موسسه تحقیقاتی چتم هاوز در لندن در یک گزارش تحقیقاتی، دستگاه قضایی افغانستان را مورد انتقاد قرار داده و از رواج گسترده فساد، بی‌عدالتی، ناکارایی و عدم پاسخگویی تشکیلات دادگستری و عدلیه در این کشور سخن گفته است. در این گزارش آمده است که برخورداری مردم از خدمات منصفانه قضایی برای جلب اعتماد آنان به نظام حکومتی ضرورت دارد و عدالت باید محور هر نوع استراتژی بلند مدت برای استقرار و حفظ صلح و امنیت در افغانستان باشد. در این گزارش، که با عنوان ثبات راه میان‌بر ندارد - عدالت، سیاست و شورش در افغانستان منتشر شده، آمده است که از زمان سقوط رژیم طالبان در افغانستان، به لزوم برخورداری مردم از یک نظام قضایی منصفانه و کارآمد توجه لازم نشده است. نتیجه این بی‌توجهی، رواج فساد و بی‌عدالتی در دستگاه عدلیه و ناخرسندی مراجعان از نحوه رسیدگی به مشکلات خود بوده که به نوبه خود، یاس و سرخوردگی از نظام حاکم را شدت بخشیده است. گزارش چتم هاوز، که به قلم استیون کارتر و کیت کلارک منتشر شده، می‌افزاید که تصمیم به عفو مظنونان به ارتکاب جرایم جنگی که بر اساس ملاحظات سیاسی اتخاذ شد نیز به نوبه خود به بدبینی مردم نسبت حکومت دامن زده است. اشاره این گزارش به اعطای عفو عمومی به کسانی است که در جریان جنگ داخلی افغانستان مرتکب جرائمی شده‌اند. نویسندگان گزارش این نظر را مطرح کرده‌اند که یکی از عواقب تشدید بی‌اعتمادی مردم نسبت به عدالتخواهی دولت، افزایش حمایت از گروه‌های شورشی بوده است. به گفته آنان، برخی از کسانی که از برخورداری از عدالت از طریق دادخواهی از نظام قضایی کشور سرخورده می‌شوند، راه چاره را در طرفداری از شورشیان مخالف دولت می‌بینند و به حمایت از طالبان و حتی پیوستن به آنان گرایش می‌یابند.

طالبان نیز مترصد بوده‌اند تا از ناکامی دستگاه قضایی در پاسخگویی به خواست مردم برای استقرار عدالت به نفع خود بهره‌برداری کنند. طالبان با اجرای عدالت به شیوه خاص این گروه، خود را نیرویی "سختگیر اما عدالتخواه" و قضاتی قابل دسترس و کارآمدتر از دست اندرکاران نظام قضایی دولتی معرفی کرده‌اند. این وضعیت به طالبان کمک کرده است تا حضور خود را حتی به مناطقی دور از حوزه سنتی نفوذ این گروه در جنوب افغانستان گسترش دهد. در گزارش چتم هاوز تاکید شده است که در خلال دو سال اخیر، تصمیم‌هایی اساسی برای رفع نواقص و حل

مشکلات قوه قضائیه افغانستان اتخاذ شده است. در عین حال، چون این تصمیم ها تا کنون نتیجه ملموس و قابل توجهی در پی نداشته و فساد و بی کفایتی در دستگاه عدلیه افغانستان، و نارضایتی مردم از آن، همچنان باقی است مورد بهره برداری شورشیان مخالف قرار می گیرد.

کمیته ملی المپیک

از سال ۲۰۰۲ به این سو بیش از ۲۰۰ تن زیر نام ورزشکار به بیرون از افغانستان فرستاده شده و دوباره به کشور باز نه گشته اند. گفته می شود نیمی از این افراد در بدل پرداخت پول به مسوولان المپیک و متباقی با واسطه و پیوند های حزبی و سیاسی به خارج از کشور فرستاده شده اند. در این گزارش که در برخی از رسانه های افغانستان منتشر شده آمده است که این افراد زیر نام ورزشکاران مسلکی و یا هم مربیان به کشورهای استرالیا، اروپا و یا هم امریکا فرار کرده اند. بر بنیاد این گزارش هر یکی از این افراد در بدل پرداخت ۵۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰ دالر امریکایی موفق به فرار از افغانستان شده اند. گفته می شود شمار زیادی از این افراد در زمان ماموریت انورجگدک از جنایت کاران جنگی افغانستان، عضو جمعیت و والی فعلی قندوز که ریاست کمیته المپیک را برعهده داشت و ظاهر اغبر رئیس فعلی این کمیته که از یاران و هم حزبی های جگدک میباشد، از افغانستان بیرون شده اند .

این در حالیست که فغان ورزشکاران از فساد بی انتها در این کمیته بلند است و با آنکه در اثر زحمات شخصی تعدادی از جوانان ما، در بعضی رشته های ورزشی افغانستان درخششی در سطح جهان داشته، اما اگر کمیته المپیک بدست عناصر پاک و وطن دوست قرار گیرد، افغانستان شانس بزرگی برای کسب افتخارات بیشتر در رشته ورزش را داراست. بر اساس گزارشهای تعدادی از ورزشکاران افغانستان، ظاهراغبراعضای خانواده ونزدیکانش را درپست های مهم کمیته المپیک نصب نموده است و میلیونها دالراز بودجه دولتی وکمک های جهانی را حیف و میل نموده است. اوبا دوازده تن از شرکای جرمش در لوی سارنوالی تحت عنوان "تزویر و سواستفاده از صلاحیت وظیفوی" دوسیه ای دارد اما مثل صدها دوسیه دیگر فساد اینچنین جنایتکاران کسی لایش را بالا نمیکند. ظاهراغبروانور جگدک بخاطر داشتن رابطه تنگاتنگ با مافیای حاکم در دستگاه پوسیده کرسی هرگز بخاطر فساد و چپاولی که مرتکب شده اند مجازات نشدند .

سرقت ۶۰۰ میلیون دالری در پولیس

روزنامه «گاردین» به تاریخ ۱۳ نوامبر ۲۰۱۲ طی گزارشی فاش نمود که به علت سرقت وسیع مواد سوختی‌ای که در اختیار پولیس افغان در هلمند قرار می‌گیرد، انتقال مواد به پولیس آن ولایت قطع گردیده است. ارزش مجموعی مواد سوختی سرقت شده ۶۰۰ میلیون دالر تخمین زده شده است که به گفته یک سخنگوی ناتو این پول برابر با بودجه سالانه مواد سوختی تمامی نیروهای افغان خواهد بود.

گاردین می‌نویسد: جدیت ظاهری و اکثراً مقامات در قطع انتقال مواد سوختی از آغاز ماه نوامبر، رساننده این حقیقت است که این قضیه حتی در کشوری که تقلب در آن همه‌گیر است، استثنایی بوده است.

بازرس خاص امریکا برای بازسازی افغانستان چند ماه قبل هشدار داده بود که وزارت دفاع قادر نیست از مواد سوختی‌ای به ارزش یازده هزار میلیون دالر که طی یک سال گذشته در اختیار اردوی ملی افغان گذاشته است دقیقاً حساب دهد. فساد گسترده و چپاول در بالاترین رده های پولیس و اردوی ملی حقیقتی است که موارد وحشتناک آن بارها به وسیله رسانه های غربی گزارش شده اند اما در دولت متشکل از دزدان و مزدوران جنایتکار عملاً هیچ مقامی تا کنون به خاطر این نوع خیانت ها محاکمه نشده است.

روزنامه «وال استریت ژورنال» به تاریخ ۳ سپتامبر ۲۰۱۱ از وضعیت وحشتناک شفاخانه سردار محمد داوود در کابل خبر داد که اکثر زخمیان جنگ در این شفاخانه از بی‌دوایی، گرسنگی و بی‌توجهی جان می‌دهند و چندین نمونه از عساکری را که در شفاخانه از بین رفته اند معرفی نموده بود. این روزنامه به نقل از مقامات نظامی امریکا خبر داد که از دهها میلیون دالر وسایل طبی و ادویه‌ای که از جانب امریکا به این شفاخانه کمک شده خیری نیست و به وسیله مقامات دزدی شده است. روزنامه یادشده مشخصاً از دزدی بیست میلیون دالر توسط جنرال یفتلی سابق رئیس صحیه وزارت دفاع ملی خبر داده بود. به گفته روزنامه وقتی از رحیم وردک وزیر دفاع وقت خواسته شد که یفتلی را مورد محاکمه قرار دهد او اظهار نموده که به دلیل روابط عمیق سیاسی که این جنرال با رده های بالای حکومتی دارد، این امر فوق‌العاده مشکل به نظر می‌رسد.

درمورد دیگر، گزارش ها از مفقودی ۴۲ میلیون دالر در شفاخانه سردار محمد داوود هفته ها به سرخط مطبوعات افغانستان مبدل شده بود، اما عملاً دیدیم که عاملان این خیانت ملی آزادانه میخرامند و دوسیه آن زیر زده شد. حتی بسم الله محمدی وزیر دفاع کنونی که در آن زمان لوی درستیز اردوی ملی بود و در فروش تجهیزات طبی و انتقال ده ها تن ادویه از شفاخانه به بازار آزاد مظنون قضیه بود، نه اینکه محاکمه نشد که به پاس این غارتش به پست وزارت داخله و فعلاً وزارت دفاع ارتقا داده شد و پارلمان جنگسالاران و فاسدان نیز با مسخرگی تمام او را از یک وزارت سلب صلاحیت نموده و به وزارت مهمتری رای اعتماد داد.

سندی تلگراف به تاریخ ۲۹ جنوری ۲۰۰۷ به نقل از یک مقام بلندپایه پنتاگون نوشت :

هزاران موتر و وسیله باربری که به خاطر استفاده پولیس افغان داده شده، در بازار به فروش رسیده اند. در همین نوشته به نقل از مقامات بلندپایه نظامی امریکا نوشته شده بود که بیش از ۵۰٪ از تمامی کمک‌هایی که به افغانستان می‌دهند، به وسیله رهبران این کشور دزدیده می‌شوند.

اگر در سال ۲۰۰۷ نیمی از کمک‌ها به یغما می‌رفت، اما با رواج هرچه وسیعتر فرهنگ فاسد پروری و معافیت غداران ملی، حال بیش از ۹۰٪ نه تنها کمک‌های خارجی بلکه عایدات داخلی کشور به جیب چند دزد و خاینی می‌ریزد.

مصرف نو میلیون دالر در یک سفارت

لوی خارنوالی می‌گوید در باره چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ترمیم ساختمان سفارت افغانستان در جاپان تحقیق می‌کند. معاون لوی خارنوالی می‌گوید: این تحقیق بنا بر درخواست ولسی جرگه افغانستان صورت می‌گیرد. به گفته ولسی جرگه، زمانی که هارون امین به عنوان سفیر افغانستان در جاپان کاری کرد، ۵ میلیون دالر برای خریداری ساختمان سفارت اختصاص داده شده و سپس ۹ میلیون دیگر به خاطر ترمیم این ساختمان تدارک دیده شد. ولسی جرگه ادعا دارد، پس از آنکه اکلیل حکیمی جایگزین هارون امین شد، اواز همکاری در جهت دادن معلومات در باره چگونگی مصرف میلیون‌ها دالر بالای ترمیم این ساختمان خودداری کرده است.

ولسی جرگه برای دومین بار دوسیه بی‌بی را به لوی خارنوالی بخاطر تحقیق در مورد چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ساختمان سفارت در جاپان ارسال کرده است. خارنوالی می‌گوید یک قضیه از پارلمان به ما مواصلت کرد. این قضیه در مورد خریداری تعمیر ساختمان سفارت افغانستان در جاپان و ترمیم آن است. که در آن وقت اکلیل حکیمی و یک تن دیگر در آنجا وظیفه داشتند. ولسی جرگه می‌گوید، زمانی که داکتر عبدالله عبدالله وزیر خارجه بود و هارون امین به عنوان سفیر در جاپان وظیفه اجرا می‌کرد، ۵ میلیون دالر برای خریداری ساختمان این سفارت و سپس ۹ میلیون دالر دیگر برای ترمیم آن تدارک دیده شده است.

منشی اول ولسی جرگه گفت -اعضای ولسی جرگه به این باور اند، پس از آنکه اکلیل حکیمی، جایگزین هارون امین شد، در بخش ارایه معلومات در باره چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ترمیم ساختمان سفارت افغانستان در جاپان همکاری نکرده است. تا حال روشن نیست که این پول را کی منظور کرده بود و چگونه به مصرف رسیده است. به گفته وی، به همین دلیل ولسی جرگه از لوی خارنوالی خواست در این مورد تحقیق کند. زمانی که رییس جمهور کرسی مسولیت پیشبرد گفتگوها در مورد پیمان امنیتی با امریکا را به عهده اکلیل حکیمی گذاشت، اعتراضات در ولسی جرگه بالا شد و اعتراض این بود که کسی که نتوانسته از فساد مالی جلوگیری بکند، چطور می‌شود مسولیت چنین یک پیمان با این بزرگی که به سرنوشت ملت افغانستان گره خورده به یک فردی که غیر مسلکی است و فهم و دانایی اش را ندارد، سپرده شود. بناً دوسیه مجدداً ارسال شد.

وزارت خارجه تایید می‌کند که در ارتباط ساختمان سفارت افغانستان در جاپان یک دوسیه ترتیب شده بود.

انتقادها بخاطر فساد مالی و عدم شفافیت در مصرف پولها در ادارات حکومتی چیزی تازه نیست. شماری از نهاد های که مسوولیت مبارزه با فساد اداری را دارند، تایید کرده اند که فساد در ادارات حکومتی به اوج اش رسیده است. عده یی به این عقیده اند که عدم رسیده گی درست به این مشکل می تواند ریشه نظام را از بیخ و بن بر اندازد و افراد آلوده به فساد اداری در دادستانی کل نگهداری می شود. این اداره بیان می کند، در حال حاضر حدود بیست و چهار دوسیه فساد اداری از چند وزارت، در این اداره وجود دارد. که شماری از آنان مربوط به سارنوالان به فساد و رشوه متهم شده اند، برای مثال می توان به سارنوالی اشاره کرد که به اتهام گرفتن ده هزار دالر رشوه بازداشت شده است و طبق اسنادی که امنیت ملی در اختیار رسانه ها قرار داده است، این سارنوال حتی برای دریافت رشوت چانه هم می زند. رییس پولیس اتحادیه اروپا فساد اداری را مانع بزرگی در برابر پیشرفت افغانستان و حرفه ای شدن پولیس ملی می داند و می افزاید، ما افسران ویژه را آموزش می دهیم تا در راستای مبارزه با فساد تلاش نمایند. وزارت امور داخله نیز وجود فساد را در میان نیروهای پولیس می پذیرد اما از تلاشها برای مبارزه با آن خبری دهد و بیان می کند، مبارزه با فساد از اولویت های این نهاد است.

در بخشهای بعدی از این اختلاسگران میخوانید:

- پارلمان چه کرد؟
- عبدالروف ابراهیمی رئیس پارلمان
- وکلا و سناتوران
- عملکرد عبدالله عبدالله
- بصیر سالنگی
- سید طیب جواد
- گل آقای شیرزی
- وحیدالله شهرانی
- عمر زخیلوال
- انور الحق احدی
- زورگیری و قانون ستیزی سیاف
- احمد مشاهد
- ابراهیم عادل وزیر سابق معادن
- عمر داوودی
- جنرال ظاهر اغیر (شباب)
- محراب الدین مستان
- دگروال آقا گل الهام (پنجشیری)
- یونس قانونی
- بسم الله محمدی وزیر دفاع

- جنرال نذير محمد
- نوانديش شاروال كابل
- احمدضيا مسعود
- نادرآتش رييس قبلې شركت هوايي آريانا
- محمد اسماعيل وزيرانرژي و آب
- خانم فوزيه كوفي
- صديق چكري، وزير قبلې حج و اوقاف
- عظامحمد نوركرسي داربلخ
- كابل بانك
- دروزارت عودت كنده گان چه ميگذرد؟
- درپشتني بانك چه گذشت؟
- اربندر حيرتان
- در گمركات غرب کشور
- و...

www.esalat.org